

ПРОТОКОЛ

№ 11951

гр. София, 22.06.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 94 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и втори юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ВЛАДИСЛАВА В. АНГЕЛОВА

при участието на секретаря ВЕРА Й. ТАСЕВА
и прокурора Н. Й. Д.

Сложи за разглеждане докладваното от ВЛАДИСЛАВА В. АНГЕЛОВА
Частно наказателно дело № 20231110208438 по описа за 2023 година.

На именното повикване в 14:00 часа се явиха:

ОБВИНЯЕМИЯТ М. И. В., явява се, доведен от Следствения арест в гр.София.

В залата се явява адв. И. Л. от САК – упълномощен защитник на обв. В. от досъдебното производство.

АДВ. Л.: Моля да ми бъде дадена възможност да се запозная с материалите по делото.

СЪДЪТ, с оглед заявеното от защитата на обвиняемия В.,

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА почивка десет минути.

След дадената почивка съдебното заседание продължава в 14.26 ч. при същия съдебен състав, страни и съдебен секретар.

ОБВИНЯЕМИЯТ: Разбирам за какво е делото.

ПРОКУРОРЪТ: Да се даде ход на делото.

ЗАЩИТАТА: Да се даде ход на делото.

ОБВИНЯЕМИЯТ: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ НАМЕРИ, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

СЧЕМА САМОЛИЧНОСТ НА ОБВИНЯЕМИЯ въз основа на представен документ за самоличност – лична карта:

М. И. В., роден на xxxxxxxxxxxx г. в гр. София, българин, български гражданин, неосъждан, женен, със средно образование, безработен, живущ в гр. София, ж.к. „xxxxxxxxxxxxxxxxxx, ЕГН *****.

СЪДЪТ РАЗЯСНИ правата на обвиняемия в производството, включително правото на отвод на съда, прокурора и секретаря.

ОБВИНЯЕМИЯТ: Разбрах правата си. Няма искания за отводи.

ПРОКУРОРЪТ: Нямам искания за отводи и по реда на съдебното следствие.

ЗАЩИТАТА: Нямам искания за отводи и по реда на съдебното следствие.

СЪДЪТ НАМЕРИ, че не са налице процесуални пречки, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА СЪДЕБНОТО СЛЕДСТВИЕ

СЪДЪТ ДОКЛАДВА, че съдебното производство е образувано въз основа на искане на прокурор при СРП на основание чл.64, ал.1 от НПК за вземане на мярка за неотклонение „задържане под стража” по отношение на М. И. В. с ЕГН ***** – обвиняем по досъдебно производство № 918/2023 г. по описа на 09 РУ-СДВР, пр. пр. № 27141/2023 г., по описа на СРП.

ПРЕДСЕДАТЕЛЯТ на състава предостави възможност на прокурора да изложи обстоятелствата, включени в искането.

ПРОКУРОРЪТ: Поддържам направеното искането. Няма какво да добавя.

ОБВИНЯЕМИЯТ: Разбирам искането на прокурора. Нямам какво да кажа.

ЗАЩИТАТА: Оспорвам искането, считам го за неоснователно.

Имам доказателствено искане. Моля да разпитаме един съсед, който е

бил до магазина и е видял какво се е случило, бил е на 15-20 метра. Този съсед се казва Веселин Бенковски и е с адрес гр. София, бл.735, вх.Г.

ПРОКУРОРЪТ: Нямам доказателствени искания. Да се допусне поискания свидетел.

ОБВИНЯЕМИЯТ: Поддържам искането на защитата ми. Няма да соча други доказателства.

СЪДЪТ НАМЕРИ, че следва да остави без уважение искането на защитата за събиране на гласни доказателства по следните съображения: В настоящото производство, което е такова по искане за вземане на първоначална мярка „задържане под стража“, съдът следва да преценява наличието на обоснованото предположение въз основа на събраните на този етап от разследването доказателствени материали. Същевременно тъй като делото е в досъдебната си фаза, съдът има конкретно и изрично предвидени в НПК правомощия. Съдът не е орган по разследването и в този смисъл не може да събира доказателства, с които да допълва доказателствената съвкупност в досъдебната фаза на производството. В настоящото производство е допустимо да се събират доказателства единствено във връзка с наличието или липсата на опасностите от укриване или от извършване на престъпление. В случай, че защитата счита, че разпитът на този свидетел е от значение за изясняване на обстоятелствата от предмета на доказване, няма пречка да направи искане за разпита му пред разследващите органи, доколкото днес защитата посочи, че този свидетел е възприел развилия се конфликт и има качеството на свидетел - очевидец.

При тези мотиви, **СЪДЪТ**

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на защитата за разпит в качеството на свидетел на Веселин Бенковски с днес посочен адрес за призоваване.

СТРАНИТЕ (поотделно): Нямаме други доказателствени искания.

На основание чл.283 от НПК, **СЪДЪТ**

ОПРЕДЕЛИ:

ПРОЧИТА и **ПРИЕМА** приложените по делото писмени доказателства.

СЪДЪТ НАМЕРИ, че са извършени всички съдебни следствени

действия, поради което и на основание чл.286 от НПК,

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИКЛЮЧВА СЪДЕБНОТО СЛЕДСТВИЕ

ДАВА ХОД НА СЪДЕБНИТЕ ПРЕНИЯ

ПРОКУРОРЪТ: Уважаема г-жо Съдия, поддържам внесеното искане за вземане на най-тежката мярка за неотклонение „задържане под стража“. Считам, че са налице кумулативно изискуемите предпоставки, предвидени в чл.63 от НПК, за вземане на мярката за неотклонение.

На първо място повдигнатото обвинение по отношение на обвиняемия В. е за престъпление, за което е предвидено наказание „лишаване от свобода“ до шест години, което се явява тежко умишлено престъпление по смисъла на чл.93, т.7 от НПК, като същото е извършено при форма на вина пряк умисъл.

На следващо място въпреки началния етап на разследването, считам, че от събрания доказателствен материал може да се направи обосновано предположение, че В. е извършил престъплението, за което е привлечен в качеството на обвиняем. Този извод се подкрепя от събраните доказателства, а именно показанията на пострадалия Н.Д., показанията на свидетелите П.Л., П.Г. и Г.П., иззетите с протокол за претърсване и изземване веществени доказателства.

Считам, че е налице и следващата кумулативно изискуема предпоставка по смисъла на чл.63, ал.1 от НПК, а именно реална опасност от извършване на престъпление в случай, че по отношение на обвиняемия В. не бъде взета най-тежката мярка за неотклонение. В настоящия случай опасността обвиняемият да извърши престъпление се обуславя от тежестта на извършеното престъпление, както и от факта, че деянието е осъществено изключително дръзко, в светлата част на денонощието по отношение на орган на МВР, при присъствието на полицейски служители, Същите са възприели отправената от В. закана за убийство. Допълнителна индикация в тази насока, че опасността обвиняемият да извърши престъпление е реална, а не хипотетична, е обстоятелството, че последният е съсед на пострадалия, т.е. има вероятност техните отношения да имат фатален край. Моля да се произнесете в този смисъл.

ЗАЩИТАТА: От събраните в настоящото производства доказателства

е видно, че няма никаква реална опасност М. В. да извърши престъплението, в което е обвинен. Няма реална опасност да извърши посегателство върху живота и личността на Н.Д.. Това е видно от следното. Първо разрешителното за огнестрелното оръжие, пистолета „Макаров”, е от 2003 г. Периодично са извършвани необходимите процедури за проверка годността на лицето да притежава такова оръжие. Съответната институция – КОС са преценили, че лицето М. В. е годно да притежава огнестрелно оръжие и не съставлява никаква опасност. Второ, когато се твърди, че е извършено престъплението закана с убийство, М. В. не е имал в себе си средство, с което да осъществи намерението си. Има разлика в постановлението за привличане в качеството на обвиняем, където е записано, че той го е заплашил с думите „Тебе ще те застрелям лично с моето оръжие!” и показанията на свидетеля Н.Д., който казва, че бил заплашен с убийство. Има съществена разлика в това да предупредиш някой, който ти е нанесъл удар, тъй като Н.Д. удря М. В., да го предупредиш да не извършва насилствени действия. Относно обосноваването на предположение, мисля, че въобще не може да се направи обосноваване на предположение, че М. В. е способен да извърши престъпление спрямо Н.Д., защото първо той не е в момента в това състояние, когато е изрекъл каквито и да е думи, неясно е какви думи е изрекъл, тъй като това е твърдение само на Н.Д.. Няма събрани доказателства какво точно е казал М. В.. Второ – от събраните доказателства е видно, че на него са му прибрали оръжията - и пистолета „Макаров”, огнестрелното оръжие, и така нареченият газ-сигнален пистолет. Това противоречи на какъвто и да е извод, че може да извърши престъпление с тези оръжия, а се твърди, че е казал, че ще застреля, но това ще се докаже по - нататък в производството, което предстои, в това производство няма как да го докажем.

Относно предпоставките по чл.63 НПК. За исканата мярка изрично е казано, че се приема само тогава, когато са налице предпоставките по чл.63 НПК. Значи, ние нито имаме оръжие, с което да се извърши престъпление, защото закана е за застрелване, твърди се в постановлението за привличане, че има закана за застрелване. Няма оръжие, с което да бъде извършено застрелване, нито газово оръжие, нито огнестрелно. М. В. не разполага с такова и има достатъчно доказателства, че са му иззети. Има протокол за претърсване и изземване, има поемни лица, които са потвърдили, че оръжието е иззето. Освен това, доколкото си спомням, в крайна сметка самият М. В. е

обяснил къде се намира оръжието, което е било в касата, както повелява нормативната уредба, и ключът се е намирал, където той е казал. В смисъл, той е оказал пълно съдействие. Понеже прокурорът спомена, че Н.Д. бил служител на МВР – да, Н.Д. е служител на МВР, това е така, но в момента на инцидента той не е бил на работа, както самият той казва. Т.е. каквото и да се е развило между Н.Д. и М. Василиев, не е по повод на това, че Н.Д. изпълнява някаква служба или длъжност в момента, той просто е бил с униформата си. Може и да спи с униформата си, няма пречка. Това не значи, че ако го изкарат от леглото с униформата, ще бъде на работа. Това го казвам във връзка с твърдението, че има реална опасност М. В. да изпълни закана си. Няма такава опасност, обективно няма такава опасност, той няма с какво да го застреля, дори ако предположим, че той иска. Дори и да иска, няма как да застреля Н.Д.. Аргументът, че му е съсед, според мен е напълно несъстоятелен и единствено е в полза на това, че както е установено в производството, М. В. има постоянен адрес и се намира на този постоянен адрес.

Моето становище е, че на М. В. не трябва да му се взема каквато и да било мярка за неотклонение, защото няма такива предпоставки. Ако съдът все пак, затруднен от искането на прокурора, смята, че трябва да му се постави някаква мярка за неотклонение, моля тя да бъде „подписка”. Благодаря.

ОБВИНЯЕМИЯТ: Поддържам казаното от адвоката ми, но исках да кажа, че вътре в касата пистолетът „Макаров” е бил обезопасен с лапи, с ключ.

На основание чл. 297, ал. 1 от НПК, СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ПРАВО НА ПОСЛЕДНА ДУМА НА ОБВИНЯЕМИЯ.

ОБВИНЯЕМИЯТ: Искам да кажа, че съжалявам за цялата ситуация, затова че занимавам съда с делата си. Съжалявам за този конфликт. Човека го познавам от последните двадесет години, просто съжалявам, така се е насъбрало. Имахме събрание, на което се събраха някои неща предишните два дни. Това е истината. Приказките от него бяха, защото той дойде от другия вход „Б”, че „Б” вход оправил и щял да оправи и нашия вход и най-вече мен, пък аз нищо не съм направил на никого. Съжалявам за всичко и затова, че занимавам съда с някакви неща, които... Не знам, Вие ще

прецените.

СЪДЪТ СЕ ОТТЕГЛИ НА СЪВЕЩАНИЕ

СЪДЪТ след съвещание, като взе предвид становищата на страните и материалите по делото, намери за установено от фактическа и правна страна следното:

Производството е по реда на чл.64 от НПК.

Образувано е по искане на прокурор при СРП за вземане на постоянна мярка за неотклонение „задържане под стража” по отношение на М. И. В. - обвиняем по досъдебно производство № 918/2023 г. по описа на 09 РУ-СДВР, пр. пр. № 27141/2023 г. по описа на СРП.

От материалите по досъдебното производство се установява наличието на първата, формална по своя характер, предпоставка по отношение на обвиняемия да бъде определена мярка за неотклонение „задържане под стража”, а именно лицето да е привлечено в качеството на обвиняем за престъпление, наказуемо с „лишаване от свобода”. С постановление от 20.06.2023 г. М. В. е привлечен в качеството на обвиняем по обвинение за извършено престъпление по чл.144, ал.3 във вр. ал.1 от НК, за което е предвидено наказание „лишаване от свобода” за срок до шест години.

По отношение на следващата предпоставка, следва да се посочи, че в настоящото производство не се изисква несъмнена и категорична доказаност на обвинението, а единствено при един най-общ прочит на материалите по делото да може да се изведе разумно подозрение, че обвиняемият е съпричастен към деянието, за което е обвинен. В настоящото производство съдът не е длъжен да извършва преценка дали обвинението е доказано по несъмнен, категоричен начин, а единствено дали са събрани валидни, годни доказателства в подкрепа на обвинителната теза. В случая съдът намира, че такива обвинителни доказателства се съдържат в показанията на пострадалия свидетел Н.Д., в показанията на полицейските служители П.Л. и П.Г. както и в показанията на свидетеля Г.П.. Всички тези свидетели заявяват, че в тяхно присъствие обвиняемият В. е отправил словесна закана за убийство по отношение на пострадалия Н.Д.. Предвид характера на производството съдът не следва да се занимава в дълбочина с преценката дали се касае за реплика, изречена в хода на възникнал междусъседски битов конфликт, както и да изследва задълбочено дали се установява съставомерност на деянието, за

което на В. е повдигнато обвинение. Това са все обстоятелства, които ще се установяват в хода на досъдебното производство.

За да бъде определена мярка за неотклонение по отношение на едно лице, освен обосновано предположение за авторството на деянието следва да съществува и опасност от укриване или извършване на престъпление. За да се определи най-тежката мярка за неотклонение „задържане под стража“ следва коя и да е от двете опасности да е реална, а не хипотетична, да е с такъв интензитет, че да не може да бъде преодоляна с никоя от останалите мерки за неотклонение.

В настоящия случай съдът категорично не установява опасност за укриване. Обвиняемият е с установена самоличност и притежава документ за самоличност. Налице са категорични данни, че същият действително живее на адреса, на който е адресно регистриран. Установява се, че същият е оказал съдействие на полицейските органи, като първо е предал доброволно разрешителното си за държане на оръжие, а след това се е обадил на своята майка, която е осигурила достъп до жилището му, където е извършено претърсване и изземване и са били иззети описаните в протокола за претърсване и изземване огнестрелни оръжия и боеприпаси.

Съдът намери, че не се установява наличието на реална и с толкова висок интензитет опасност от извършване на престъпление, която да обуслови вземане на най-тежката мярка за неотклонение по отношение на обвиняемия и това е така по следните съображения: Установява се, че обвиняемият не е осъждан, няма данни за каквито и да е било други негови противоправни прояви. Единствено в показанията на свидетеля Петров се съдържат данни, че обвиняемият В. се „заяжда с всички около него“, но подобно твърдение не е достатъчно, за да се приеме, че съществува реална опасност от извършване на престъпление. Установява се, че отправената от обвиняемия закана към пострадалия Дионисиев е била, че ще го застреля с личното си оръжие, което му е законно и след това ще го предаде на полицаите, като действително от материалите по делото - от протокола за претърсване и изземване, се установява, че обвиняемият притежава огнестрелно оръжие, за което има издадено по съответния ред разрешително. Същевременно обаче отправената към пострадалия закана е била единствено словесна. При отправяне на заканата обвиняемият не е държал в себе си

огнестрелното си оръжие, като и самият пострадал Дионисиев не съобщава за предходни ситуации, в които обвиняемият да е извършвал каквито и да било действия, насочени срещу неговата личност, личността на други съседни във входа или по отношение на членове на семейството на Дионисиев. Предвид горното, посоченото в искането на прокурора, че има вероятност взаимоотношенията между Дионисиев и В. да завършат с фатален край, не намира опора в материалите по делото. Деянието не разкрива степен на обществена опасност, която да е дотолкова по-висока в сравнение с останалите случаи на престъпление от същия вид, че единствено обществената опасност на конкретно осъществено деяние да наложи по отношение на обвиняемия да бъде взета мярка за неотклонение „задържане под стража“. Ето защо съдът намери, че искането на прокуратурата за определяне на мярка за неотклонение „задържане под стража“ по отношение на обвиняемия М. В. следва да се остави без уважение. Още повече, че действително от материалите по делото е видно че при извършеното претърсване и изземване в жилището на В. на 19.06.2023 г. са били иззети огнестрелните оръжия и боеприпаси.

Според този съдебен състав опасност от извършване на престъпление, но отново с далеч нетолкова висок интензитет, може да се обоснове единствено от факта, че в материалите по досъдебното производство се съдържат данни, че обвиняемият е повредил лекия автомобил на пострадалия - лек автомобил марка „Опел“, модел „Вектра“ с регистрационен № СА 2143 СХ, по отношение на който автомобил в досъдебното производство е извършен оглед. Същевременно полицейските служители Левчев и Георгиев заявяват, че пред тях обвиняемия е заявил, че именно той е лицето, счупило чистачката на багажника на лекия автомобил на пострадалия. Това сочи, че обвиняемият е засегнал правото на собственост, като е повредил чужда движима вещ, собственост на пострадалия.

Като съобрази ниския интензитет на опасността от извършване на престъпление, съдът счете, че адекватна на целите на целите по чл.57 от НПК се явява мярка за неотклонение „подписка“.

При тези мотиви и на основание чл.64, ал.5 от НПК, СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на СРП за вземане на мярка за неотклонение „ЗАДЪРЖАНЕ ПОД СТРАЖА“ по отношение на М. И. В. с ЕГН ***** – обвиняем по досъдебно производство № 918/2023 г. по описа на 09 РУ-СДВР, пр.пр. № 27141/2023 г., по описа на СРП.

ВЗЕМА МЯРКА за неотклонение „ПОДПИСКА“ по отношение на М. И. В. с ЕГН ***** – обвиняем по досъдебно производство № 918/2023 г., по описа на 09 РУ-СДВР, пр.пр. № 27141/2023 г., по описа на СРП.

На основание чл.63 ал.4 от НПК определението подлежи на незабавно изпълнение, като обвиняемият следва да бъде освободен незабавно, освен ако не се задържа на друго законово основание.

Определението подлежи на обжалване и протест в 3-дневен срок от днес пред СГС.

В случай на жалба или протест съдът насрочва заседанието пред СГС за 29.06.2023 г. от 10.00 часа, за когато страните - уведомени от днес.

СЪДЪТ РАЗЯСНИ на обв. В. задълженията, произтичащи от взетата му мярка за неотклонение „подписка“.

Протоколът изготвен в съдебно заседание, което приключи в 15.23 часа.

Съдия при Софийски районен съд: _____

Секретар: _____